

Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 12. januar 2010

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	0	22	0	43	52	64	400	85	0	106	40
2	0	23	250	44	100	65	0	86	35	107	40
3	0	24	0	45	300	66	70	87	80	108	40
4	0	25	20	46	400	67	65	88	0	109	40
5	1250	26	0	47	700	68	0	89	0	110	22
6	340	27	15	48	0	69	48	90	0	111	34
7	0	28	15	49	0	70	18	91	0	112	26
8	60	29	70	50	0	71	15	92	150	113	30
9	58	30	135	51	10	72	45	93	100	114	20
10	25	31	50	52	10	73	0	94	0	115	52
11	15	32	25	53	0	74	0	95	0	116	98
12	3800	33	25	54	54	75	36	96	30	117	130
13	800	34	70	55	1000	76	20	97	50	118	15
14	1375	35	70	56	500	77	0	98	0	119	35
15	1375	36	74	57	1900	78	0	99	0	120	32
16	0	37	74	58	2550	79	0	100	40	121	34
17	0	38	70	59	1000	80	0	101	40	122	39
18	0	39	70	60	1550	81	0	102	40	123	26
19	0	40	70	61	1700	82	0	103	40	124	50
20	0	41	45	62	200	83	0	104	40	125	88
21	0	42	45	63	125	84	0	105	40	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion

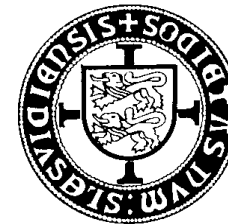
tirsdag den 9. marts 2010 kl. 19.30

i Hotel Royal, Nørretorv 1, Gågaden, Aabenraa
(bagved NygadeHuset og ungdomsskolens P-plads).

NB: Ændret mødested denne gangForeningen er vært ved kaffen

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 7

9 marts 2010

Auktion nr. 400

49. årgang

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion

tirsdag den 9. marts 2010 kl. 19.30

i Hotel Royal, Nørretorv 1, Gågaden, Aabenraa
(bagved NygadeHuset og ungdomsskolens P-plads).

NB: Ændret mødested denne gangForeningen er vært ved kaffen

Det Byzantinske Rige VII

Af Svend Nørskov-jensen

LEO VI, den vise (886-912). Medens hans fader først og fremmest var en handlingens mand, var den nye kejser hovedsagelig en bogens mand; deraf tilnavnet „den vise“ eller „filosoffen“. Han fuldendte det store lovkompleks, som blev påbegyndt af Basal, og udgav det under navnet Basilicaen: skrevet på græsk frem for latin blev det det praktiserede lovgrundlag i det middelalderlige imperium. Leo's hengiven sig til bøgerne og for ringe opmærksomhed med de ydre forhold gjorde, at statens eksterne situation hurtigt forværredes: Bulgarene, som i mange år havde stået i et godt forhold til byzantinerne, blev pludselig aggressive under deres magtfulde hersker Symeon, medens araberne rykkede frem i Kilikien, og deres flåde beherskede Ægæerhavet. Sicilien gik endeligt tabt i 902 ved erobringen af Taormina, det sidste byzantinske brohoved på øen. Situationen bedredes en smule mod slutningen af hans regering men vedblev at være alvorlig med byzantinernes forpligtelse til at betale Bulgarien en årlig tribut for at opretholde freden på Balkan. Leo havde stort besvær med at opnå en mandlig arving til tronen, og først i 905 fødte hans fjerde hustru ham en søn - den senere kejser Konstantin VII. Hans fire ægteskaber bragte ham i voldsom konflikt med kirken, og han blev forment adgang til Sct. Sophia af patriarken Nicholas Mysticus. Han døde i 912, og da hans søn stadig var mindreårig, blev ledelsen lagt i hænderne på hans yngre broder og medkejser gennem hele perioden,

ALEXANDER (912-913). Han var et forlystelseselskende Nul og havde aldrig taget del i ledelsen. Pludselig kastet ind i en magtposition, blev hans eneste beslutningshandling at erlægge den årlige tribut til bulgarene, hvilket gav imperiets store bryderier i de kommende år. Han udåndede den 6. juni 913 og undslap således for konsekvenserne af sine handlinger.

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82

Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

KONSTANTIN VII, Porphyrogenitus (913-959).

Den lidt uoverskuelige beretning om Konstantin Porphyrogenitus' lange regeringstid begynder med hans onkel død i 913, da den unge kejser stadig var mindreårig. Regeringen blev overdraget til patriarken Nicholas Mysticus, men da Symeon fra Bulgarien viste sig foran Konstantinopel med en stor hær, var regenten fuldstændig skrækslagen over dette opbud af styrke. Symeon opnåede vidtstrakte fordele, men så snart han havde trukket sig tilbage, opstod der en paladsrevolution i den byzantinske hovedstad, og Zoe, Konstantin VII's moder, overtog magtens tøjler fra 914 til 919. Symeon var rasende over lederskiftet og hærgede store områder af det byzantinske territorium. I de følgende år tilføjede han de byzantinske styrker talløse nederlag, og i længden blev lederskabet i 919 overtaget af den duelige Romanus Lecapenus, flådegeneral og søn af en armens bonde. Konstantin blev gift med Remanus' datter, Helena, og det følgende år, 920, blev regenten ophøjet til medkejser. Romanus forsvarede sig støt mod Symeon's gentagne angreb; bulgarerens store ambition var selv at bemægtige sig den kejserlige trone, og han så i Romanus ikke kun en fjende men også en rival. Situationen ændredes med Symeon's død 9. 927 og en delvis lammelse af den bulgarske magt. Romanus fik nu tid til at koncentrere sig om sine egne ambitioner; selv om den legitime kejser Konstantin VII blev behandlet med respekt, var det ikke tilladt ham at deltage i nogen form for ledelse af imperiet. Romanus' tre sønner, Christopher, Stephen og Konstantin havde allerede fået status som medkejsere, og en overgang havde Christopher virkelig forrang for Konstantin VII, hvilket mønsterne viser. Romanus var på mange måder en god hersker, og han var den første, der så den kommende fare for staten i den gradvise forsvinden af småbrugene med militære forpligtelser. Romanus forsøgte at stoppe den udvikling, der gjorde, at rige magnater bemægtigede sig småbrugene, men det lå uden for hans beføjelser at finde en varig løsning på problemet. Pludselig og uventet, efter næsten et kvart århundrede, blev Romanus afsat efter et

komplot startet af hans to overlevende sønner Stephen og Konstantin. Den legitime kejser Konstantin VII øjnede en chance og afsatte de to unge kupmagere, inden de fik lejlighed til at angribe ham. Leo VI's søn regerede således i sit 40. år alene for første gang. Senere i det samme år (945) gjorde han sin søn Romanus II til medkejser, og fader og søn regerede sarimien indtil førstnævntes død i 959. Konstantin Porphyrogenitus huskes bedst for hans mange skrifter og hans berømte ceremonibog, som er hovedkilden til vor viden om domspraksis i den middelalderlige byzantinske periode.

ROMANUS II (959-963). Konstantin VII's søn var ikke en effektiv hersker, skønt der var begået store bedrifter i hans navn. Øverst blandt disse var generobringen af Kreta af den kommende kejser Nicephorus Phocas, og den samme general erobrede også det vigtige arabiske brohoved ved Aleppo i Syrien. Romanus var fuldstændig under indflydelse af sin smukke hustru Theophano, som fødte ham to sønner, de kommende kejsere Basil II og Konstantin VIII. Han døde efter godt tre års regeringstid kun 24 år gammel.

NICEPHORUS II, Phocas (963-969). En militær leder med stort omdømme og af aristokratisk rod. Nicephorus Phocas blev kronet i Sct. Sophia fem måneder efter Romanus II's død. Kort efter giftede han sig med enkekejserinde Theophano, som havde optrådt som regent for hendes to umyndige sønner. Under Nicophorus' regering skete der en betydelig udvidelse af den byzantinske magt i østen. Kypern blev erobret, og en del af Syrien blev tillagt imperiet, inkluderede den gamle by Antiochia, som ikke havde været på byzantinske hænder de sidste 300 år. Disse bemærkelsesværdige aktiviteter lagde imidlertid en stor byrde på de byzantinske skatteydere, og kejseren nød ikke megen popularitet blandt sit folk. Han blev til sidst snigmyrdet i slutningen af 969 et offer for hans tidligere kammerat, John Tzimiscas, som var blevet kejserinde Theophano's elsker.

John I, Tzimiscas (969-976) En general af endnu større format end hans forgænger, og som udrettede meget i den forholdsvis korte tid, han var i besiddelse af magten. Den store russiske prins Svjatoslav, som havde blandet sig i situationen på Balkan på Nicephorus II's bud, truede nu selve Konstantinopel, men John betvang sin modstander ved et strålende felttog i 971. Ved at vende sig mod Østen udvidede han sin forgængers erobringer betydeligt og nåede så langt som til Palæstina, dog uden at tage selve Jerusalem. De erobrede byer blev alle belagt med en garnison, og den byzantinske magt i Nærøsten var større end nogensinde siden første del af det syvende århundrede. Ulykkeligvis pådrog kejseren sig feber og døde tidligt i 976 undervejs tilbage til Konstantinopel. Kejserinde Theophano var blevet forvist fra slottet ved begyndelsen af regeringen på grund af hendes medvirken ved Nicephorus' mord, men hendes sønner beholdt deres kejserlige status, og nu, i 976, var de gamle nok til at påtage sig regeringsansvaret. I denne regering bebyndte udgivelsen af de anonyme bronzemønter, og der findes ingen follis med John's navn og portræt.

Forsættes i næste nummer